VERANDER JE LEVEN-VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

21e jaargang - nummer 12

LATEN WE HET KERSTFEEST VIEREN

Tijdloze tradities

GEDACHTEN OVER DE 3 WIJZEN

ZINGEN IN DE TREIN

Een speciale kerstnacht

copyright 2020 Activated
Alle rechten voorbehouden

Vertaald door:
Koos en Maria Stenger
Layout en ontwerp:
Koos Stenger en Gentian Suci

www.actiefonline.org
actiefonline@gmail.com

Inhoud

Persoonlijk 3
Laat het stralen 4
Vreugde aan de wereld 6
Waarom het kindje 10
Overpeinzingen over kerstmis 12
Gedachten over de 3 wijzen 14
Eindelijk vrij 18
Overal Kerstfeest 21
Zingen in de trein 22
De deurknop aan de binnenkant 25
Een nieuwe draai aan het kerstfeest- 26
Vrede en goede wil 28
Mijn geschenk aan jou 30

Het is niet ons vertrouwen dat ons bewaart,
maar de God op wie we vertrouwen die ons bewaart.
-Oswald Chambers (1874-1917)

De Aanwezigheid

Overal in het Oude Testament kun je lezen over Gods goedhartigheid en genade, zoals dit vers in de psalmen: “De Here is vol medelijden, vergeving en genade. Hij heeft geduld en zijn goedheid en trouw zijn overvloedig.”[1]
Maar wat er 2000 jaar geleden in Bethlehem plaatsvond gaf een volledig nieuwe dimensie aan Gods liefde en genade. God gaf Zijn enige Zoon aan de wereld, die tot ons kwam als een zwak en hulpeloos kindje en zo de menselijke vorm aannam om de mensheid te redden.

Sinds die tijd hebben talloze gelovige mensen kracht en inspiratie geput uit de gebeurtenissen rondom kerstmis om de boodschap en de liefde van Christus met anderen te delen en hun omstandigheden te verbeteren. Mensen zoals Fred uit het verhaal van Dickens, die zei: “Ik heb altijd gedacht dat kerstmis een goede tijd is; een vriendelijke, vergevende, vrijgevige, plezierige tijd. Het is de enige periode die ik gezien heb op de lange kalender van het jaar waarin mannen en vrouwen eensgezind bereid zijn hun gesloten harten te openen en de mensen die onder hen staan te beschouwen als medereizigers naar het graf en niet als een vreemde diersoort met een andere bestemming.”

Voor het grootste deel van de wereld is dit een heel ander jaar geweest dan normaal en voor veel mensen lijkt het erop dat de kersttijd heel anders zal verlopen dan we ooit in ons leven hebben meegemaakt. Maar er zijn dingen die nooit veranderen en de vreugde en de hoop die in het kerstverhaal verscholen liggen zijn tijdloos.

Neem daarom, ongeacht je omstandigheden, de tijd om Gods geweldige geschenk aan ons mensen te overdenken. En als we kerstmis niet kunnen vieren zoals we gewend waren, laten we dan proberen Zijn verjaardag te vieren op manieren waar Hij van houdt. We kunnen bidden voor deze zieke wereld, voor anderen die het minder goed hebben dan wij, en tenslotte kunnen wij ons inzetten om Zijn waarheid en liefde met anderen te delen. Als wij dat doen nemen we vanzelf ook tijd met Jezus, die heeft gezegd: “Als twee of drie mensen bij elkaar zijn omdat zij bij Mij horen, ben Ik bij hen.”[2]

Ik bid dat je deze kerst Zijn aanwezigheid zult voelen!

1. Psalm 103:8
2. Mattheüs 18:20

LAAT HET SCHIJNEN

Door Lillia Potters

In deze kersttijd lijdt de wereld pijn door de verliezen en tragedies van het afgelopen jaar. Er zijn veel levens stukgegaan en dromen zijn in diggelen gevallen. De mensen in de wereld zijn in nood van het licht dat tijdens het allereerste kerstfeest op de aarde kwam om hun levens te verlichten, waar de profeet Jesaja lang geleden al over schreef: “Het volk dat in de duisternis leeft, zal een groot Licht zien, en over hen die wonen in het land waar de dood heerst, zal een Licht opgaan.”1

Het lijkt tegenwoordig vaak alsof dit licht verduisterd is en dat de schaduwen rondom ons donkerder zijn geworden. Maar de duisternis kan nooit zegevieren over het licht. Als we een lamp aandoen of een kaars aansteken wordt de duisternis direct uit de kamer verdreven.

In het leven kan dat hetzelfde zijn. We kunnen het licht en de liefde van Jezus binnen laten in onze harten en het dan laten stralen op iedereen om ons heen, door hen goedheid en bezorgdheid te tonen. Zijn licht zal helder stralen tegen de achtergrond van het lijden, de tragedie en het verlies, nu het decor van een groot deel van de wereld. Het zal hoop en nieuwe beloften voor de toekomst brengen.

Het lijkt misschien alsof de kleine dingen die jij kunt doen niet veel verschil zouden maken, maar bedenk eens hoe ver een licht kan schijnen wanneer het verschrikkelijk donker is.

Er was eens een man die over het strand liep en iedere zeester die hij zag liggen, opraapte en teruggooide in de oceaan. Een nieuwsgierige voorbijganger vroeg hem: “Waarom doet u dat? Er liggen wel honderden van die beestjes op het strand. Wat maakt het uit?” De man bukte zich om nog een zeester op te rapen. Terwijl hij hem teruggooide in het water antwoordde hij: “Voor deze maakt het wel wat uit.”

Jij kunt ook een verschil maken door Gods liefde door je heen te laten schijnen. De mensen die erdoor aangeraakt worden zullen nieuwe moed krijgen en weer hoop opvatten voor het nieuwe jaar dat komt. Net als bij de zeesterren kun je misschien niet iedereen bereiken maar het kan net het verschil uitmaken voor de levens die je wel aanraakt. En daar blijft het niet bij, want zij kunnen op hun beurt ook weer een verschil maken voor andere levens.

Het kan echt gebeuren en nu direct beginnen als we allemaal dit kerstgebed bidden:

Lieve Jezus, laat het licht en de liefde van kerstmis in onze harten schijnen. Maak ons tot een snoer van levende lichtjes die de wereld rondom ons verlichten met Uw liefde en hoop. Amen.

1. Jesaja 9:1

Vreugde aan de wereld

Door Curtis Peter van Gorder

Kerstmis is een tijd van vreugde en feestvieren. Een heleboel landen kennen unieke gebruiken en tradities die kunnen bijdragen aan de feestvreugde.

* In Mexico gaan de kinderen negen dagen voor eerste kerstdag door de straten waar ze Jozef en Maria's zoektocht naar onderdak uitbeelden. Twee kinderen dragen Jozef- en Mariafiguren en leiden een processie naar een bepaald huis onder het zingen van kerstliedjes. Ze kloppen bij mensen aan en vragen om onderdak. Eerst wordt hen dat geweigerd, maar daarna mogen ze binnen komen. Dan volgt er een kerstviering. De kinderen worden geblinddoekt en mogen met een stok de piñata die aan het plafond hangt breken. Dat is een grote figuur van papier-maché waar snoepgoed in zit.

In Ierland wordt een kaars aangestoken die op kerstavond voor het raam wordt gezet om vermoeide reizigers welkom te heten.

In Schotland worden op de avond na kerstmis dozen vol met voedsel ingepakt en aan de armen uitgereikt.

In Rusland wordt door sommige Orthodoxe Christenen een tijdje voor kerstmis gevast. Als dan op kerstavond de eerste ster aan de hemel verschijnt begint er een groot diner van 12 gangen.

In Griekenland gaan de kinderen op kerstavond huis aan huis. Ze kloppen bij de mensen aan en zingen liederen die de komst van het Christuskind aankondigen.

In Ghana in West-Afrika worden de huizen versierd met felgekleurde papieren slingers. Een boom in de tuin van ieder huis; vaak een mango- of guave- of cashewboom wordt ook versierd.

In Ethiopië vieren de leden van de Ethiopische Orthodoxe kerk het kerstfeest op 6 januari, volgens de oude Romeinse kalender.

In het zuiden van India versieren de Christenen hun huizen 's avonds met lampen van klei.

In de Filippijnen beginnen ze in september al kerstliedjes uit te zenden via radio en televisie.

In China bouwen de Christenen kunstbomen, "bomen van het licht" genaamd die versierd worden met papieren slingers, bloemen, lantaarns en andere ornamenten.

Amerikanen versieren hun huizen met felgekleurde lichtjes. In bepaalde delen van het land worden de straten ook wel belijnd met kaarsen. In veel landen worden kerststalletjes

opgezet om iedereen aan de geboorte van Jezus te herinneren.

In Italië zegt het hele gezin een gebedje terwijl de moeder het beeldje van het kindje Jezus (Bambino) in zijn kribbe legt.

Overal ter wereld worden op blijde momenten de klokken geluid. Wat voor gelegenheid kan er nog blijer zijn dan de viering van de geboorte van Gods Zoon, Gods geschenk aan de wereld?

In heel Noorwegen worden aan de vooravond van Kerstmis om vijf uur 's middags de klokken geluid.

En dan heb je natuurlijk de kerstboom. Er bestaan veel theorieën over het ontstaan van het gebruik van de dennenboom als kerstsymbool, maar veel mensen geloven dat dit kan worden teruggeleid tot het Duitsland van de middeleeuwen toen de 'Paradeisbaum,' een altijdgroene boom, met rode appelen werd versierd en werd gebruikt in een populair toneelstuk over Adam en Eva dat rond kerstmis werd opgevoerd, en eindigde met de belofte van de komende Heiland.

Het feit dat de boom altijd groen blijft is symbolisch voor het eeuwige leven dat Jezus belooft aan degenen die in Hem geloven. Net zoals de boom zelfs de hele winter groen blijft, triomfeerde Christus over de dood.

Christenen versierden in het verleden rond de kersttijd hun huizen met de hulstboom. Ze noemden hem de "heilige boom" aangezien de stekelige blaadjes hen deden denken aan de doornenkroon die Jezus droeg toen Hij gekruisigd werd, en de rode bessen herinneren hen aan het bloed dat Hij vergoot voor de vergeving van onze zonden.

De bekendste traditie van kerstmis, het geven van cadeaus aan geliefden, komt voort uit het verhaal over de wijzen die geschenken voor Jezus meebrachten. Zij hadden een teken aan het luchtruim gezien dat de geboorte van de Messias aangaf en zij gingen op pad om Hem te aanbidden en gaven Zijn ouders de geschenken goud, wierook en mirre.

Het goud was symbolisch voor Zijn koningschap. Het geschenk wierook een teken van Zijn goddelijkheid. Het was een aromatisch hars waarvan wierook olie en parfums voor koningen werden vervaardigd. Mirre, het derde geschenk was ook weer zo'n aromatisch hars waarvan parfum werd gemaakt om de doden mee te balsemen. Dit symboliseerde de menselijkheid van Jezus en het feit dat Hij voor ons zou sterven.

De geboorte van Jezus, Zijn lijden, dood en heerlijkheid werden allemaal vertegenwoordigd in de geschenken van de wijzen. Maar waarom hebben we al die tradities? Laten we teruggaan naar de eerste kerstnacht waarin herders hun schapen aan het hoeden zijn in de heuvels van Bethlehem. Er verschijnt een helder licht aan de hemel en de engelen kondigen de geboorte van Jezus aan met een lied.

De herders zijn zo opgetogen dat ze opstaan en naar iedereen toe rennen om te vertellen wat ze hebben meegemaakt. Stel je de vreugde van Jozef en Maria eens voor als ze Gods Zoon in hun armen houden! Die onuitsprekelijke vreugde kan nu nog steeds worden gevoeld door iedereen die zijn hart openstelt om Gods liefde in Jezus te ontvangen.

WAAROM HET KINDJE?

Door Joyce Suttin

Met kerstmis denk ik er altijd aan hoe God Zijn Zoon Jezus naar de aarde liet gaan als een klein kindje in Bethlehem. Het verhaal is al vaak verteld; ik ken hoofdstuk 2 uit het evangelie van Lukas haast van buiten… Maria zit in barensnood op het ezeltje, Jozef zoekt wanhopig naar een slaapplaats, de herders krijgen bezoek van engelen in het veld en wijzen uit het oosten volgen een ster.

Toen ik nog naar de zondagsschool ging voerden we altijd een kerststukje op waarbij ik vaak de rol van Maria speelde. Ik ben zelfs een keer een van de drie wijzen geweest toen er niet genoeg jongens waren die de rol op zich konden nemen. Kerstmis… wat een prachtige tijd. Zelfs als ik in de winkels loop waar kerstliedjes gespeeld worden en ik mijn dagelijkse inkopen moet doen word ik blij en zing ik mee omdat ik die liedjes zo goed ken.

Maar nu vroeg ik me af waarom God Jezus als een baby naar een ongehuwde moeder stuurde. Ik wist niet waarom God de stal en de nederige herders uitkoos. Het ging hier toch om Zijn eniggeboren Zoon? Het had zoveel indrukwekkender kunnen zijn. Iedereen had Zijn aankomst kunnen zien, net zoals er in de Bijbel staat dat iedereen Zijn terugkeer zal kunnen zien. Waarom dan een baby, een teer klein kindje, zo hulpeloos, in doeken gewikkeld en neergelegd in een voederbak voor het vee? Ik heb een paar moeilijke weken achter de rug met aanvallen van migraine en slapeloosheid. Ik probeer me op mijn best voor te doen maar de laatste dagen voelde ik me slap en ongeïnspireerd. Ik vroeg me af hoe ik me er doorheen kon slaan en in ieder geval de meest noodzakelijke dingen gedaan kon krijgen.

En daar had je het antwoord op mijn eigen vragen. Ik realiseerde me waarom God er voor koos om Jezus op die manier te sturen. Er staat in de Bijbel dat Hij in alle dingen op dezelfde manier in verzoeking werd gebracht als wij. Misschien moest Hij ook meemaken hoe het was om zo klein en zwak te zijn, van anderen afhankelijk te zijn, om hulp te schreien, te ondervinden hoe stro in je huid prikt en hoe koud het 's nachts kan zijn. Ondanks dat alles ging Hij door en bereidde Zich voor op het werk waarvoor God Hem gezonden had. Dat was allemaal niet zo grandioos want Hij eindigde aan een ellendig kruis. Hij koos ervoor om te komen terwijl Hij heel goed wist wat Hij zou ervaren. Hij was een mens en nu kan Hij zich goed invoelen in onze levens. Dat is een van de dingen die het verhaal zo verbazingwekkend en mooi maken. Daarom spelen we het ieder jaar weer voor in kerkdiensten en zetten we kerststalletjes neer. Wat het zo wonderlijk maakt is juist de menselijkheid van alles; Gods Zoon die een menselijke vorm aannam. Daardoor kunnen we Gods liefde op bijzondere wijze ervaren.

OVERPEINZINGEN VAN KERSTMIS

Door Maria Fontaine

Laatst kreeg ik onverwachts de tijd om wat te relaxen op een rustig plekje en toen bedacht ik dat het wel mooi zou zijn om bij ons kerststalletje te gaan zitten. Ik stak de kaarsjes aan en luisterde naar instrumentale kerstmuziek op de achtergrond.
Ik voelde me gezegend dat ik de geboorte van Jezus op deze manier kan vieren en ik dankte Hem voor Zijn onverklaarbare, onbegrijpelijke, grenzeloze liefde en opoffering voor mij en waar het allemaal toe geleid heeft in mijn leven en de levens van anderen. Het was ook een gelegenheid om voor alle gelovigen op de wereld te bidden. Veel mensen vieren kerstmis terwijl ze honger hebben en in armoede leven.
De armen kunnen zich goed voorstellen hoe het voor Jezus was om in armoedige omstandigheden geboren te worden. Zij zien een God die hen begrijpt; die, ook al is Hij de koning van het heelal, in menselijk vlees naar hun vermoeide, met pijn vervulde wereld kwam omdat Hij hen liefheeft. De wijzen werden ook welkom geheten door het Christuskind, want God heeft Zijn armen wijd open gespreid voor iedereen die naar Hem wil komen.
Als we er even voor gaan zitten om na te denken over alles wat Jezus achterliet en bedenken wat Hij voor ons gedaan heeft, komen we diep onder de indruk en dan worden onze harten ontroerd en dankbaar voor de vele manieren waarop Hij ons gemaakt heeft, ons vernieuwd heeft en leven heeft gegeven.
Iedereen die aanwezig was bij dat eerste kerstfeest werd naar Gods zijde gebracht door bovennatuurlijke tekenen van de hemel. De wijzen kwamen waarschijnlijk niet precies op dezelfde tijd aan als de herders, maar ze horen bij het kerststalletje en versterken het idee van eenheid van alle mensen en gezamenlijk eer betonen aan de Koning van het heelal.

Dit kindje, dat door de mensen in die tijd gezien werd als het eerstgeboren kind van Maria, was eigenlijk God die vlees geworden was. Hij is dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd. Hij kwam op aarde om kracht te geven aan de armen, een hulp te zijn voor hulpbehoevenden en een veilige haven te zijn in de storm. Te midden van zoveel onrust bracht Hij vrede. Te midden van zoveel pijn bracht Hij genezing. Te midden van zoveel wanhoop bracht Hij hoop. Hij is onze beste vriend, onze redder en ons voorbeeld, onze leraar en onze verlosser, onze toevlucht en onze God.

Zie, zie het kind
in de kribbe,
gewonden in doeken.
Mensch, ga het zoeken!
Hij is gekomen,
schoner dan dromen;
Hij, hoop der vromen;
zie, zie het kind
in de kribbe.

J.J. Thomson

GEDACHTEN OVER DE DRIE WIJZEN

DOOR PHILLIP LYNCH

Er is een gedeelte van het kerstverhaal dat me altijd bijzonder geïntrigeerd heeft. Het gaat over het bezoek van de wijzen uit het oosten, ook wel bekend als de drie koningen. Het evangelie van Mattheüs is het enige boek waar over deze mysterieuze mannen gerept wordt. Er staan ook niet veel bijzonderheden bij, ze worden wijze mannen genoemd en de geschenken die ze meebrachten waren goud, wierook en mirre. [1]

Ze kwamen uit het oosten; een heel ruim begrip. Ze konden uit Mesopotamië komen of uit verre landen die nu India of Centraal-Azië heten. Er wordt meestal aangenomen dat ze uit Perzië afkomstig waren, wat indertijd het Rijk van de Parten was; een aartsvijand van Rome.
Tussen het moment dat de wijzen de ster aan de hemel ontdekten en het moment dat ze in Jeruzalem arriveerden zat ongeveer twee jaar. Dit wordt aangenomen omdat Herodes van hen te horen kreeg wanneer de ster verschenen was, waarna hij het bevel gaf alle mannelijke eerstgeboren kinderen van twee jaar of jonger te doden, in een poging de "Koning der Joden" uit de weg te ruimen.
Zou het twee jaar geduurd hebben om van Perzië naar Jeruzalem te komen?
Een kameel die in een rechte lijn zou lopen zou er 25 dagen over doen, dus kennelijk reisden ze heel langzaam, of namen omwegen of het duurde lang voordat ze klaar waren om te vertrekken. Ik vermoed dat die drie factoren allemaal een rol speelden, en verder moesten ze een grens over waar veel vijandelijkheden plaatsvonden aangezien de twee keizerrijken regelmatig met elkaar in oorlog gingen.
De Perzische wijzen waren befaamd om hun kennis van de sterren maar ik vraag me af hoe ze wisten dat de verschijning van de ster aangaf dat de "koning der Joden" geboren was. Er staat nergens in de Hebreeuwse geschriften dat een bijzondere koning aangekondigd zou worden door een nieuwe ster. Stond er iets over in hun eigen boeken?
En waarom zou de geboorte van een koning in een klein vijandig koninkrijkje ergens in het westen zo belangrijk voor hen geweest zijn dat ze zich geroepen voelden om zo'n lange, gevaarvolle reis te ondernemen om hem te ontmoeten? Wat voor informatie hadden deze wijzen tot hun beschikking?
In Mattheüs staat te lezen dat zij Maria en het kind zagen toen zij "het huis" binnen gingen[2] en niet in een stal zoals meestal wordt afgebeeld. Lukas vertelt ons ook dat Maria en Jozef een normaal leven geleid hadden sinds de geboorte van Jezus. Toen Jezus acht dagen oud was lieten ze Hem besnijden[3] en toen Hij 40 dagen oud was namen ze Hem mee naar de tempel in Jeruzalem om Hem aan God op te dragen en het gebruikelijke rituele offer te brengen voor

de reiniging van Maria na de bevalling.[4]
En hoe zat het met de ster? Het schijnt dat er elk jaar weer mensen zijn die zich over astronomische gegevens uit de tijd van de geboorte van Jezus buigen om een komeet of supernova of ander hemellichaam te vinden dat iets te maken zou kunnen hebben met de kerstster. Ik betwijfel ten zeerste dat ze er ooit een zullen vinden, want dit hemellichaam leek in het geheel niet op andere sterren of planeten. Mattheüs vertelt ons dat de wijzen hem hadden geobserveerd vanuit hun observatorium in het oosten en dat zij ontcijferd hadden wat de betekenis ervan was.
Maar het kan zijn dat ze hem niet meer zagen totdat ze vanuit Jeruzalem op weg waren gegaan naar Bethlehem, wat met kamelen iets meer dan een uur verder is. Toen de wijzen Bethlehem naderden verscheen de ster weer en bleef staan boven de plaats waar Jezus was. Wat voor ster verschijnt opeens weer en blijft dan boven een specifiek huis staan? Soms vraag ik me af of de ster eigenlijk wel een ster was.
In het evangelie van Lukas staat dat er een ontzettend fel licht aan de hemel verscheen op de nacht dat Jezus geboren werd.[5] Zou het misschien zo zijn dat deze "grote hemelse legermacht" die aan de nachtelijke hemel verscheen, de lucht zo fel verlichtte dat de wijzen hem door een sterrenkijker konden zien als een nieuw hemellichaam? Lukas zegt dat het hemelse koor opsteeg naar de lucht nadat ze voor de herders gezongen hadden en de wijzen zeiden dat ze de ster hadden zien opgaan. Was dat misschien het felle licht dat boven het huis van Maria en Jozef verscheen? Waarom ook niet? Het schijnt dat dit echtpaar regelmatig engelen over de vloer kreeg.[6]

En tenslotte waren er de geschenken. Vanwege het feit dat er drie geschenken waren heeft men altijd aangenomen dat er drie mannen waren. Maar het zouden er ook twee geweest kunnen zijn of ook wel een heleboel. Nu kan ik me voorstellen dat goud een passend geschenk zou zijn geweest, maar waarom de wierook en de mirre? Deze harsproducten waren in hun gewicht nog duurder dan goud en werden verzameld uit bomen die onder andere in het tegenwoordige Yemen gekweekt worden.
De Joden gebruikten wierook en mirre in het mengsel harsen en kruiden die verbrand werden op het altaar in de tempel. Dat mengsel was zo bijzonder in het aanzien van God dat elke Jood die het thuis brandde verbannen moest worden. Er zijn inderdaad aanwijzingen dat wierook die gebruikt werd voor de aanbidding van God in de tempel aangeboden werd door de wijzen die kwamen aanbidden. Ik ben er niet zeker van waar Maria en Jozef hem voor gebruikt zouden hebben. Misschien verkochten ze hem in Egypte om in hun levensonderhoud te voorzien. Ze moesten tenslotte op de een of andere manier hun verblijf daar bekostigen.

Hoe het ook zij, er waren wijze mannen die, geleid door een hemels licht, naar de Redder gebracht werden. Over dat licht wordt verder niet meer geschreven, maar Gods bovennatuurlijke kracht leidde de wijze mannen ook weer weg, want ze werden door God gewaarschuwd dat Herodes van plan was het kind te laten doden. Van de sterren heb ik maar weinig verstand, maar zelf wil ik deze kerst ook mijn geschenk van eerbied en verlangen naar mijn Redder weer aanbieden. Ik wens jullie een gezegend kerstfeest.

1. Zie Mattheüs 2:1-12
2. Mattheüs 2:11
3. Zie Lukas 2:21
4. Zie Lukas 2:22-24
5. Zie Lukas 2:8-13
6. Zie Mattheüs 2:13,19-20

EINDELIJK VRIJ

Door Li Shuping Sichrovsky

Een voor een kwamen de gevangenen de kleine zaal binnen. Ze hadden allemaal dezelfde grijze kleding aan en hetzelfde kortgeknipte haar, maar op hun gezichten was te lezen dat ieder zijn eigen verhaal meedroeg over de reden voor hun verblijf in de gevangenis.

"Ik stel een groep van de meest geharde en gevaarlijke misdadigers samen die jullie programma komen bijwonen," had de gevangenisdirecteur tegen ons gezegd. "Er zijn er een heleboel bij die nooit meer vrij zullen komen. Die hebben jullie boodschap het hardst nodig."

Het was drie dagen voor kerstmis. Nadat we door een heleboel poorten en controlepunten van deze gevangenis met maximum beveiliging waren gekomen zouden onze kinderen een voorstelling houden en tot deze gevangenen spreken. Er was een man in het bijzonder die mijn aandacht trok. Hij was een van de laatsten die de zaal binnen gingen en hij leek de oudste te zijn. Hij liep mank en zijn haar werd al wit.

Wat doet zo'n oude man hier? vroeg ik me af.

Mijn zoon had hem ook gezien. "Mama, heb je die oude man op de achterste rij gezien?" vroeg hij. "Je moet eens met hem gaan praten." Ik vroeg me af hoe ik dat moest doen. We waren niet verondersteld ons tussen de gevangenen te mengen. Heer, maakt U het mogelijk.

De kinderen zorgden voor een prachtige voorstelling. Het was zo mooi om die doffe blikken op te zien lichten door een glimlach en de mannen knikten instemmend terwijl ze nadachten over de boodschap in de verhalen die werden verteld en tenslotte bogen ze allemaal het hoofd om mee te bidden. Sommigen huilden van ontroering. Na de kerstgroet en het afscheid kwam de lange grijze stoet gevangenen weer in beweging, nu de andere richting uit. Ik liep snel terug naar de achterste gelederen om de oude man te vinden. Ik wist dat ik maar een ogenblikje had voordat hij weer met de anderen terug zou lopen. Onze blikken kruisten alsof hij op me had staan wachten.

"Uw kinderen waren geweldig," zei hij. "Ze dragen zoveel liefde en vreugde uit. Toen uw dochter Psalm 23 begon te zingen kon ik mijn tranen niet bedwingen. Ik ben 68 en ik ben ooit zelf een Christen geweest. Ik ken die Psalm." Zijn schorre stem begon te zingen in het plaatselijke dialect: "De Heer is mijn Herder, mij zal niets…" Zijn ogen werden rood en waterig en hij kon het couplet niet afmaken. "Ik heb iets heel verkeerds gedaan. Daarom ben ik hier," fluisterde hij. Ik begon zelf ook bijna te huilen.

Ik legde mijn hand op zijn arm en zei: "God houdt van u en Zijn liefde is voor eeuwig. Jezus heeft u al vergeven en zal voor eeuwig en altijd van u blijven houden." Dat

was het enige wat ik tegen hem kon zeggen in dat kleine ogenblikje dat ik met hem kon praten, maar deze eenvoudige waarheid kwam goed bij hem over. Er gleed een glimlach over zijn betraande gezicht en hij ging rechter overeind staan alsof er een grote last van zijn schouders was gevallen.

"Dank u dat u me er aan herinnerd heeft," zei hij nog. Toen was het zijn beurt om in de rij te gaan staan om de vergaderzaal te verlaten. Hij wuifde nog naar me toen hij de hoek om ging. Toen we naar huis reden dacht ik: Deze man heeft iets heel ergs gedaan waar anderen door bezeerd zijn, maar onze lieve God wilde hem aan Zijn liefde en vergeving herinneren.

Ik vraag me af hoeveel mensen er in de wereld rondlopen die net zo zijn als die man, gevangen in hun schuldgevoelens over fouten die ze in het verleden gemaakt hebben? Ze voelen zich verdoemd door de dingen die ze gedaan hebben, dingen die ze gezegd hebben of dingen die ze hadden moeten doen of zeggen, maar die ze hebben nagelaten. Alles wat er echter nodig is, is dat ze herinnerd worden aan Gods onvoorwaardelijke, nimmer eindigende liefde, genade en vergeving zodat ze weer hoop en licht krijgen in het donkerste hoekje van het bedroefdste hart.

Gebed

Jezus, dank U dat U naar mijn wereld gekomen bent om mij terug te brengen naar de Uwe, zodat ik voor altijd bij U in de hemel kan zijn. Ik ontvang U nu op dit moment als mijn Redder en vraag U mij te vergeven voor alle verkeerde dingen die ik gedaan heb. Ik wil graag Uw liefde en troost nu en voor altijd ervaren. Amen

OVERAL KERSTMIS

Door Anna May Nielson

De wereld is vervuld van de geluiden van kerstmis. Als je met je uiterlijke oren luistert hoor je kerstliedjes, klokken en vrolijk gelach en zo nu en dan een snik van eenzaamheid. Als je met je innerlijke oor luistert hoor je het geruis van engelenvleugels, de stilte van geheime verwachting en het geheiligde geluid van de diepste stilte, het levendige gefluister van het eeuwige Woord. De wereld is gevuld met kersttierelantijnen. Met je uiterlijke ogen zie je mooi versierde bomen, sterren van klatergoud, brandende kaarsjes en een stalletje. Als je met je innerlijke ogen kijkt zie je de ster van Bethlehem in je eigen hart.

***

Al waren uw zonden rood als scharlaken, Ik maak ze wit als sneeuw. Al waren ze vuurrood, ze zullen worden als witte wol.

-Jesaja 1:18

Een attent kerstcadeau hoeft niet heel veel geld te kosten en het is ook niet nodig om urenlang te zoeken in drukke winkelcentra. Het enige wat nodig is, is je grote hart en een beetje verbeelding.

-Linda Kling

Geven zoals de engelen…? Dat doen we als we in plaats van juwelen en zelfs bloemen het geschenk van een liefdevolle gedachte in het hart van een vriend werpen.

-George MacDonald (1824-1905)

ZINGEN IN DE TREIN

Auteur onbekend

Jack zat in een onverwarmde treincoupé en trok zijn muts nog wat steviger over zijn oren. Hier zaten ze dan; hij en zijn medepassagiers, zeker al een paar uur. De stoomlocomotief en de eerste wagon van de nachtexpres waren ontspoord in een door God vergeten oord en alles wat ze konden doen was wachten totdat er hulp zou komen. Verwarming was er niet en licht ook niet, behalve de zaklampen van de conducteur en een paar reizigers. Het zou nog wel een tijdje duren voordat ze zich verderop zouden gaan afvragen waarom de nachttrein maar niet kwam en er groot alarm geslagen zou worden. Zelfs dan zou het nog wel even duren. Er stond niet direct een reddingsbrigade klaar en als er een trein van de andere kant gestuurd zou worden moest dat ook heel voorzichtig gebeuren want die zou zo tegen de nachttrein op kunnen rijden. Het seinsysteem op dit traject was erg verouderd, dat wist Jack als echte treinliefhebber maar al te goed.

Nee, het echte opsporingswerk zou pas tegen de ochtend beginnen.
Toen de trein met een schok tot stilstand was gekomen, was iedereen de trein uit geklauterd om te kijken wat er gebeurd was. De locomotief en de eerste wagon waren van de rails gelopen en hadden zich een weg door het grind aan de zijkant van het spoor gebaand. Ze waren nog net niet omgeslagen en niemand was gedood, wat een wonder mocht heten. De machinist en de stoker hadden echter lelijke hoofdwonden opgelopen.
Ze waren naar een van de wagons gedragen waar nog wat lichtgewonde passagiers lagen, om daar beter beschermd te blijven tegen de ijzige kou van de nacht. Daar zaten ze dan, gefrustreerd en angstig, wetende dat het nog heel lang zou duren voordat hulp zou komen opdagen.
Plotseling begon er iemand in Jacks wagon te zingen. Het was een oud liedje uit de Tweede Wereldoorlog van Vera Lynn; The White Cliffs of Dover. Al snel zong iedereen mee. Toen het uit was begon iemand anders met een ander liedje.
Jack vertelde naderhand: “We hebben de hele nacht gezongen, het maakte niet uit wat voor liedje het was. Populaire hits, oude classics, kerkliederen en zelfs kerstliedjes. Zolang we bleven zingen konden we er wel tegen. De mensen uit andere wagons klommen bij ons naar binnen en zo hielden we ons nog warm ook. Ja, eerst waren we vreemden voor elkaar, maar op die rampzalige nacht werd er een diepe band van vriendschap gesmeed die ons er tenslotte doorheen heeft gesleept. Het was een bont gezelschap. Daar had je jonge soldaten met verlof en daar zaten jonge gezinnetjes. Een paar oudjes waren er en zelfs een paar kerels waar ik onder gewone omstandigheden liever met een boog omheen was gelopen. Maar die avond maakte dat allemaal niets meer uit. En daar heb ik ook nog Clifford ontmoet. Toen

de trein ontspoorde begon hij zo verschrikkelijk te vloeken dat me de haren te berge rezen. Maar diezelfde Clifford droeg liefdevol de machinist de wagon in en waakte de rest van de nacht als een engel over hem. 'Ruwe bolster, blanke pit;' dat was bij hem van toepassing. Je kunt niet altijd op het uiterlijk afgaan en dat heb ik pas die avond geleerd. Als alles verkeerd gaat wil het beste nog wel eens in de mens naar boven komen. Dit was een nacht om nooit meer te vergeten. Ik vond het haast jammer toen er in de vroege ochtend hulp was gekomen."

Op een ellendige nacht, in een verlaten streek werden verkleumde en gestrande reizigers vrienden voor het leven. Er werd zelfs besloten om elk jaar weer samen te komen op de plaats van het ongeval. Jack werd voor trouwpartijen uitgenodigd en bezocht begrafenissen. Clifford ging bij de ambulancedienst werken. Het bleek dat hij nog maar kort geleden uit de gevangenis was ontslagen en op pad was geweest om een paar oude rekeningen te vereffenen met vroegere maten van hem.

Jaren later vertelde hij Jack dat die nacht zijn redding werd: "Het was dan wel een puinhoop die avond, maar dat weerhield me ervan een puinhoop van mijn leven te maken." En Jack zelf? Die pakte de draad weer gewoon op en werd tenslotte mijn vader. Misschien was zijn leven niet zo opzienbarend, maar die avond heeft zijn leven wel getekend en het was een ervaring waar hij me altijd graag over vertelde.

De donkerste momenten in een mensenleven groeien soms uit tot onze beste ervaringen en de diepste vriendschappen worden juist in zulke tijden gevormd.

De deurknop zit aan de binnenkant

Onbekend

Je hebt misschien dat beroemde schilderij van William Holman Hunt weleens gezien waar Jezus op te zien is, staande voor een gesloten deur met een lantaarn in Zijn hand. In de Bijbel lezen we:

"Zie Ik sta aan de deur en klop. Als iemand mijn stem hoort en de deur opendoet dan zal Ik bij hem binnenkomen."

Het schijnt dat iemand eens op hoge poten naar de schilder was gestapt om hem te vertellen dat hij een fout had gemaakt in zijn werk. Er zat geen deurknop aan de deur op het schilderij.

"Dat is niet per ongeluk gebeurd," antwoordde Hunt. "De deur moet van binnenuit open gedaan worden. De deurknop zit aan de binnenkant."

Jezus, de Heiland, kan nooit bij iemand naar binnen gaan als de deur niet van binnenuit open gedaan wordt. Er staat in Gods Woord: "Aan diegenen die Hem toch opnamen, heeft Hij het vermogen gegeven om kinderen te worden van God." Denk daar eens aan deze kerst.

Een nieuwe draai aan kerstmis

Door Marie Alvero

Het afgelopen kerstfeest had ik nog maar een paar maanden voor mijn nieuwe baas gewerkt. Mijn nieuwe kantoor was vanaf mijn huis een uur reizen en ik werkte van twee uur ‘s middags tot elf uur ’s avonds, inclusief de zaterdagen. Ik was dus voortdurend moe en had nauwelijks contact met mijn gezin en onze vrienden en kennissen. En toen moest ik op eerste kerstdag ook nog werken!
Ik voelde me schuldig omdat ik dat jaar niet in staat was zoveel te geven aan mijn familie, de kerk en de gemeenschap als ik altijd gedaan had. Normaal gesproken organiseer ik rond die tijd evenementen voor de buurt en ik doe samen met de kerk iets om het evangelie te verspreiden. Dan zijn er ook nog allerlei kerstactiviteiten met familie en vrienden. Maar die laatste kerstmis had ik het gevoel dat ik in een parallelwereld zat waarbij alle andere mensen die ik kende een heel andere kerstervaring hadden dan ik zelf. Heb je ooit een kerstfeest meegemaakt dat in het geheel niet leek op de andere kerstfeesten die je kende? Voelde jij je toen ook ontheemd? Eigenlijk raak ik altijd zo verwikkeld in alle evenementen en activiteiten dat ik door de bomen het bos niet meer kan zien. Zoals een kind zijn eetlust bederft door teveel kaakjes te eten voor het eten zit ik zo vol met kerst-dit en kerst-dat, dat Jezus er een beetje door in het gedrang komt te zitten. Maar vorig jaar dus niet. Vorig jaar was het juist omgekeerd.
Ik hing geen versieringen op. Ik bakte geen enkele taart. Ik deed haast geen boodschappen. Ik organiseerde niets.
Maar ik bad heel veel en dacht veel na tijdens mijn lange rit naar het werk en liet mijn verwachtingen voor kerstmis op zijn beloop. Jezus was geboren en dat werd gevierd, of ik nu in staat was aan de festiviteiten deel te nemen of niet. Toen de engel aan de herders verscheen in de nacht waarop Hij geboren werd zei hij: “Wees niet bang, want ik breng u het mooiste nieuws dat u ooit hebt gehoord. Het is groot nieuws voor het hele volk. Vandaag is in Bethlehem de Redder geboren: Christus, de Here.”[1]
Zelfs wanneer 25 december er uitziet als een doodgewone dag, is het nog steeds een feit dat Jezus is gekomen. Je kunt Hem in je hart ontvangen en een relatie met Hem aangaan. Hij is er elke dag.
Ik heb het gevoel dat mijn kerstfeesten door deze ervaring wat anders zijn geworden, dat er een verschuiving van prioriteiten teweeg is gebracht die op een andere manier nooit zou zijn gekomen. Het werkt heel bevrijdend als je kerstmis tegemoet treedt zonder verwachtingen van tradities of de zucht om er deze keer een nog mooier feest van te maken. Kerstmis heeft niets nodig om een stralend feest te zijn. Je kunt het zo groots of zo eenvoudig vieren als je wilt. Niets staat in de weg van het feit dat de Heiland is geboren voor jou en voor mij.

[1] Lukas 2:10-11

VREDE EN GOEDE WIL

Door Li Lian

In de nacht van Jezus' geboorte verschenen er engelen aan herders die de wacht hielden over hun schapen. "Ere aan God in de hoge," riepen zij uit, "vrede op aarde aan mensen van goede wil!" In deze tijd denken veel mensen dat vrede en goede wil nogal abstracte deugden zijn. Het zijn echter geheime ingrediënten die betekenis geven aan de kersttradities.

Kun je van een speciaal kerstdiner genieten als er ruzie gemaakt wordt in het gezin? Zou je blij zijn met een kostbaar kerstgeschenk als iemand er een briefje bij had geschreven waar op stond dat je hem een geschenk moest teruggeven dat hetzelfde kostte? Een kersttraditie kan eeuwenlang gehouden worden maar wat de grootste waarde heeft is de vrede en de goede wil achter de traditie. Met deadlines waar we ons aan moeten houden in ons werk, oplopende stress, conflicten tussen collega's, geldzorgen, gezinsproblemen en innerlijke onrust die heerst, waar kunnen we deze vrede en goede wil vinden waar we zo naar verlangen? Ofschoon momenten van ontspanning en recreatie ons tijdelijk verlichting kunnen geven, waar kunnen we echte blijvende innerlijke vrede en goede wil vinden die niet afhankelijk is van bepaalde gebeurtenissen of omstandigheden van buitenaf?

De mensen die ten tijde van de geboorte van Jezus op deze aarde leefden zullen misschien dezelfde problemen hebben gehad. Het is niet moeilijk om je voor te stellen dat op een eenzame heuvelrug een aantal haveloze herders die de wacht over hun schapen hielden, over hun situatie in het leven piekerden: hun armoede, het koude weer, de dreiging van wilde dieren om hen heen, ziekte van hun kinderen, hun lage rang in de gemeenschap, waarbij ze zich afvroegen of ze ooit op een betere toekomst konden hopen.

Het licht dat die nacht uit de hemel scheen bracht het antwoord. De engelen brachten die triomfantelijke boodschap van vrede en goede wil aan de herders, maar die boodschap geldt nog net zo goed voor ons vandaag. Door Jezus, de Vredevorst kunnen we innerlijke vrede vinden. Een vrede die ons in staat stelt om kalm te blijven te midden van moeilijke omstandigheden in onze onzekere wereld; een vrede die komt van de wetenschap dat we iemand hebben die altijd bij ons is, van ons houdt, ons aanmoedigt en ons over ons unieke pad in het leven leidt.

Door Jezus lief te hebben en ons aan Hem te verbinden vinden we goede wil. Goede wil tussen onszelf en God. Goede wil die ons helpt om anderen de hand te reiken. Wanneer de goede wil in ons hart gecombineerd wordt met praktische daden kunnen we anderen met wie we omgaan een kans geven een voorproefje van de liefde en bezorgdheid van Jezus te krijgen.

De liefde van Jezus en de vrede en goede wil die Hij geeft zijn de kern van wat het kerstfeest betekenis geeft. Als die er niet zijn, zal elk ander prachtig verpakt kerstgeschenk geen enkele blijvende waarde hebben.

MIJN GESCHENK AAN JOU

Liefde; dat is Mijn bijzondere geschenk voor jou. Liefde die geen grenzen kent. Liefde die je niet beoordeelt naar de kleur van je huid, hoe mooi je bent of hoe je praat. Liefde die geeft. Liefde die deelt. Liefde die zich om je bekommert. Liefde die warm is en dynamisch, warm en zachtaardig. Liefde die onvoorwaardelijk is en altijd blijft. Liefde die geduld heeft in een wereld van intolerantie. Liefde die begrijpt wanneer anderen je hart niet begrijpen. Liefde die vriendelijk is en teder wanneer alles om je heen koud en hard lijkt te zijn. Liefde die je troost als je verdriet hebt, die je opbeurt als je eenzaam bent, en die je een helpende hand toesteekt als je in de put zit. Liefde vol geluk en vrolijkheid. Liefde die vrede brengt te midden van stormachtig weer. Liefde die altijd uitkomst biedt. Mijn liefde is er altijd voor je, waar je ook bent, hoe laat het ook is, of het nu dag is of nacht. Mijn liefde daalt naar elke diepte af om je te redden, loopt lange afstanden om je ellende te verlichten. Mijn liefde weet van geen ophouden en kent geen grenzen. Mijn liefde kalmeert je gedachten als je in de war bent, geeft je rust als je vermoeid bent en kracht als je denkt dat je niet verder kunt. Mijn liefde zal je angst tot bedaren brengen en je de moed geven om verder te gaan in tijden van wanhoop. Mijn liefde kan genezen als je lichaam gebroken is en je hartzeer en je pijn verzachten. Mijn liefde zal je gerust stellen wanneer je aan het piekeren bent over je problemen en zal vrede brengen in spanningen, zorgen en stress.